Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

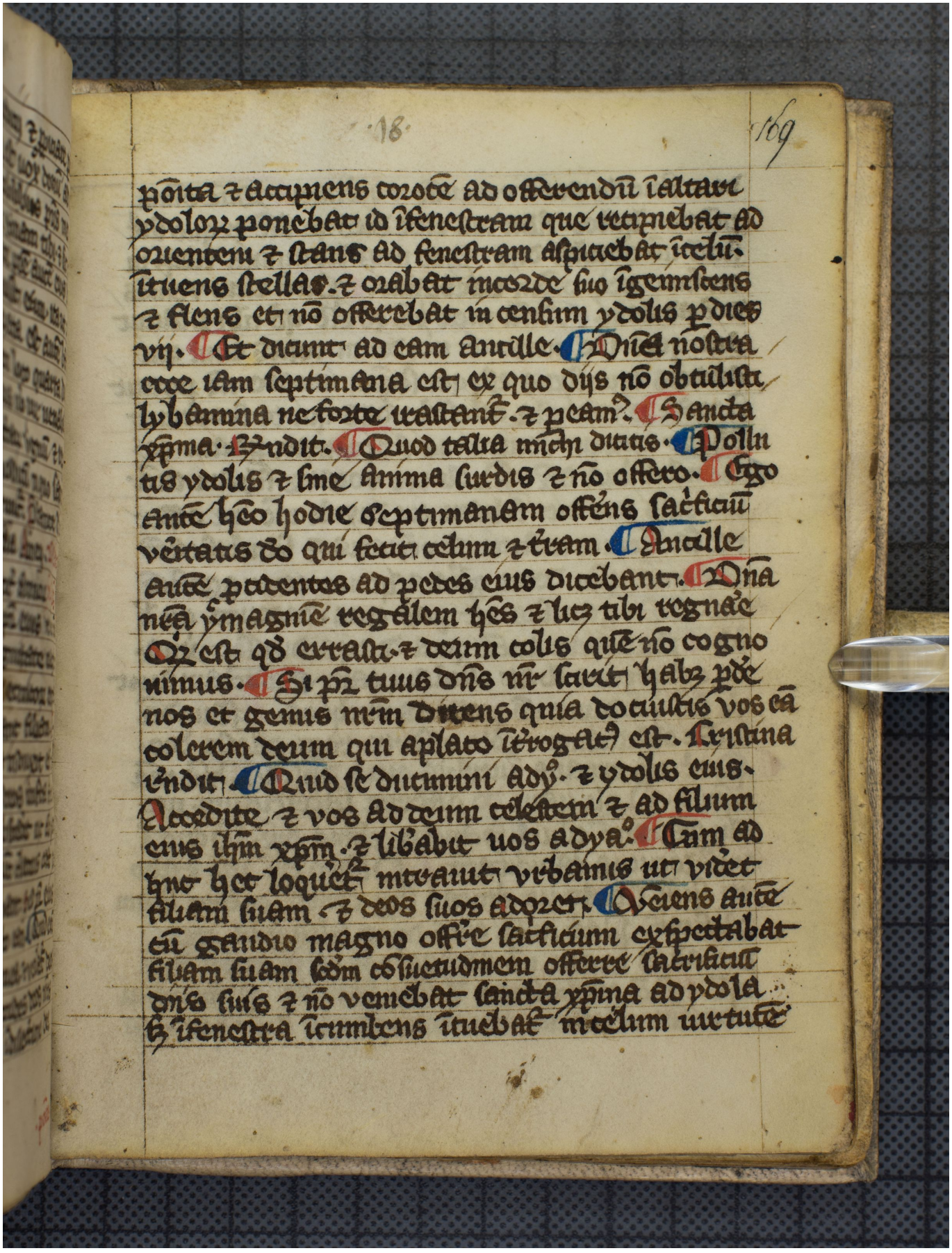

·18· 169

pōita ⁊ accipiens cotidie ad offerendū ydolorū altaria
ydolorū ponebat in fenestram que respiebat ad
orientem ⁊ stans ad fenestram aspiciebat celū.
intuens stellas. ⁊ orabat mecū de hiis ingemiscens
⁊ flens et nō offerebat in cenibus ydolis p dies
vij. Et dicunt ad eam ancille. Dñā nostra
ecce iam septimana est ex quo dis nō obtulisti
hybamina ne forte irascant. ⁊ pcam. Sancta
ygina. respondit. Quod tollis michi dicis. Pollu
tis ydolis ⁊ sine anima surdis ⁊ nō offero. Ego
autē hodie septimanam offens sacrificiū
veritatis do qui fecit celum ⁊ terram. Ancille
autē pdentes ad pedes eius dicebant. Dña
nra ymaginē regalem hodie ⁊ hiz tibi regnāt
Qz est qd erasti. ⁊ deum colis quē nō cognos
cimus. Hi pr tuus dns mr tacit habz pdē
nos et gemis mīm dicens quia decaulis vos cā
colerem deum qui aplato itrogatē est. Cristina
respondit. Quid se dicimini adyē. ⁊ ydolis eius.
Accedite ⁊ vos ad deum celestem ⁊ ad filium
eius ihm xpm. ⁊ liberabit uos a dyabolo. Cum ad
hec hec loquēt mtrauit uir amis ut videt
filiam suam. ⁊ deos suos adoret. Videns autē
eā gaudio magno offre sacrificium exspectabat
filiam suam sdm cōsuetudinem offerre sacrificiū
dnis suis ⁊ nō venerat sancta ygina ad ydola
hī fenestra stantes stabat mediū uirtute